

האיכר והקיסר

אגדה סינית
סיפרו ברנדט ודר' דונלד

לפני שנים רבות חי בסין קיסר זקן, שהיו לו נשים רבות אך רק בת אחת. הוא אהב את בתו יותר מכל דבר אחר בעולם. כשהנסיכה הגיע לפרקה הקיסר הודיע על תחרות שלפיה יבחר החתן. זה חייב למלא שלוש משימות שהקיסר יטיל עליו ואם יצליח יקבל את ידה של הנסיכה, וגם יעשה לקיסר בעתיד. אך מי שלא יצליח יענש קשות. העונש על הכישלון ייקבע בהגרלה, כפי שמקובל היה, הוא יהיה כתוב על אחת הקשיות שהנכשל ימשוך בעצמו. מועמדים רבים באו להתחרות על ידה של הנסיכה, וכולם נכשלו ונענשו. בכפר אחד חיו שלושה ידידים, איכרים פשוטים, לון פו, דא רו, וסו צ'יו. דא רו וסו צ'יו החליטו לנסות את מזלם ומיהרו אל ארמון הקיסר. ללון

פו לא היו שאיפות כאלה והוא המשיך בעבודת יומו הרגילה.

כעבור שלושה חודשים הגיע לכפר שליח וסיפר כי דא רו וסו צ'יו נכשלו במבחן והגרילו גזר דין מוות שניהם. פסק הדין יבוצע תוך חודש. לון פו לא היה עשיר, אך היו לו עוד שלוש מטבעות זהב שחסך מעבודתו. הוא שם אותן בכיסו והחליט לצאת לעיר הבירה ולנסות ולהציל את ידידיו.

רוב הדרך עבר ללא אירועים כלשהם, אך ביום עשרים ושלישי של מסעו, בכפר לא רחוק מעיר הבירה, פגש באישה זקנה שאחזה עפרוני קטן בידו ועמדה להרוג אותו. לון פו ריחם על העפרוני והציע לאישה מטבע זהב תמורתו. הזקנה חטפה את המטבע והלכה לה שמחה מהעסקה הטובה, אך העפרוני אמר ללון פו "הצלת את חיי. אם תהיה בצרה רק תשרוק שלוש פעמים" ועף משם. לון פו המשיך בדרכו ובעברו ביער ראה צייד.

הצייד החזיק קשת בידו וכוון אותה לבור גדול שבאדמה. כשלון פו התקרב קרא הצייד "אל תתקרב! כאן נתפס אריה פראי ואני רוצה להרגו."
לון פו הביט על האריה וראה שזו חיה נהדרת, בעלת רמה גדולה ועור צהוב מבריק. הוא החליט להציל את האריה ולכן הציע לצייד את מטבע הזהב השני, הצייד ויתר על ההרג והלך לדרכו. "מעשה טוב עשית" אמר האריה ללון פו. "לא אשכח אותך."
לון פו המשיך לעיר הבירה ושם ביקר בבית הכלא, בו כלואים היו שני ידידיו, דארו וסו צ'יו. הוא הבטיח שינסה להצילם. ואז פנה אל הכוהן הגדול של הארמון, נתן לו את מטבע הזהב השלישי וביקש שימסור לקיסר את המסר "הוא מוכן למות במקום שני ידידיו".
הקיסר הופתע כששמע זאת. "הביאו אותו לפני מיד" קרא וכשלון פו הופיע בפניו שאל "האם שמעתי נכון? האם אתה מוכן לקדיש את חייך

במקום שניים אלה?"
"הו, כן, הוד מעלתו הקיסר. זה מה שבאתי לעשות."
"חבריך ידעו מה הן הסכנות כשבאו הנה. חיי אחד תמורת שניים זו לא עסקה צודקת. תציע לי עסקה טובה יותר."
"הוד מעלתו, האם אדם שימלא את שלושת המשימות שלך יהיה שווה חיי שני אנשים?"
"אם ימצא כזה, הוא יהיה שווה הרבה יותר" אמר הקיסר.
"אז אני מוכן להתנסות. אם אצליח, לא אדרוש את ידה של הנסיכה ולא את כתר הקיסר, רק את חייהם של שני אלה, דהרו וסו צ'יו."
"אני מסכים לכך. אך אם תיכשל, העונש שלך יהיה חמור ביותר. אתה בוודאי עייף מדרכך הארוכה. לך לנוח. אמסור לך את המשימה הראשונה לקראת הערב."
למעשה לון פו לא התכוון כלל להתחרות על ידה של הנסיכה. אך עכשיו הבין שהכל אבוד. ביאושו

שרק שלש פעמים והעפרוני הגיע מיד.
"על כס הקיסר הונחו כריות חדשות. הבוקר
ראיתי איך מילאו אותן בעשבי רעל מגינתו
הסודית של הקיסר. מי שיתיישב עליהן יחלה
מיד" אמר לו העפרוני.
לון פו הודה לעפרוני ובבוא השעה התייצב לפני
הקיסר.
הקיסר עמד ליד הכס המלכותי שלו ואמר "על פי
האגדה רק הנבחר כקיסר על ידי האלים יכול
לשבת על הכס הזה ללא עונש. מי שלא נועד
לכך, יחלה וימות במהרה, כפי שגילו כבר אלפי
מתחזים. בוא, לון פו, שב כאן במשך חמש דקות.
אם לא תחלה, כנראה נבחרת על ידי האלים."
לון פו השתחוה "הקיסר, ירום הודו. אני איכר
פשוט. איני רגיל לשבת על מושב רך ומרופד כל
כך. תצווה שיוסרו הכריות מהכס הזה, גם כדי
שהדבר יזכיר לי את הסבל של ידידיי שבכלא."
"נכון! הורידו את הכריות" אמר הקיסר, ולון פו
התיישב בכס.

אחרי חמש דקות הוא הובל לחדרו ושם עבר
שלושה ימים של בדיקות מדויקות. להפתעת
כולם הוא נשאר בריא.
בבוא הזמן נעמד לון פו שוב לפני הקיסר שאמר
"הנה המבחן השני. בכלוב שבחצר האחורית יש
לי חיה מפלצתית פראית. שאגותיה ונהמותיה
מרעידות את הארמון כולו. תכנס לכלוב שלה
והיא תשפוט האם אתה איש ראוי. אני אקבל את
החלטתה."
כולם רעדו כשהובילו את לון פו לכלוב החיה. היה
זה אריה, ששאג בכוח למראה כל אדם. אך
כשלוך פו נכנס לכלוב האריה כרע על ברכיו
והוריד את ראשו בקידה "אדוני האציל, איך אוכל
לשרת אותך?" אמר.
הקיסר וכל היתר הופתעו כשראו איך לון פו אילף
את האריה האיום. מובן שאיש לא ידע כי זהו
האריה שאותו הציל קודם לון פו מידי של הצייד.
למחרת אמר הקיסר "הנה דרישתי האחרונה.
אתה חייב להציג בפני משהוא בעל ערך של

"הבאת? מה זה? איפה זה?"
"רק אתה, הוד הקיסר תוכל לשפוט את ערכו."
"הראה לי מיד. אני רוצה להחליט מה ערכו."
"הבאתי לך חתן לבתך, הוד מעלתו. הנך מביט עליו."

עברה דקה ופתאום הקיסר פרץ בצחוק. "לכו ושחררו מיד את דארו וסו צ'יו מהכלא! והביאו הנה את הנסיכה!"
ואז אמר ללון פו להתקרב וחיבק אותו. "אני מקבל את המתנה שלך. תהיה לי לחתן כי אין לי כזה וזה מה שרציתי מכל לבי. ותהיה גם הקיסר החדש בקרוב."

הקהל יצא בקריאות שמחה והתרגשות גדולה שררה. וכמובן חתונה גדולה נערכה בקרוב.

ממש. משהו שאין לי עדיין אבל אני משתוקק לו בכל לבי. אני נותן לך שלושה ימים למצוא דבר כזה."

במשך יומיים הוצעו ללון פו האוצרות הגדולים ביותר על ידי עשירי עיר הבירה ועל ידי סוחריה. הם הציעו לו שעונים עשויים זהב, בובות מרקדות מעצמן, יהלומים ענקיים ופנינים נהדרות, ציפורים מכניים מזמרים ואלפי מתנות אחרות. אך גם האריה וגם העפרוני נענעו בראשם. הם ידעו מה יש כבר לקיסר במטמון האוצר שלו ולא היה בדברים אלה כל חדש.

אלא שבסוף היום השלישי לון פו קיווה שהוא יודע כבר מה יספק את דרישת הקיסר. הוא פנה לארמון והתייצב לפני הקיסר. כל אנשי החצר עמדו סביב וחיכו להכרעתו של השליט.

"האם הבאת לי את המתנה היקרה לי ביותר?"
מה שאין לי עדיין ואני משתוקק לו בכל לבי?"
שאל הקיסר.

"כן, הוד רוממותו." ענה לון פו.